



Säsongen 1973 - 1974

Text: Kjell Olofsson. Foto & bearbetning: Lars Rasmusson

Bilder från Panterns/LRs arkiv.



Den glade bagaren Lillis, vars pappa tidigare ägt tre bagerier i Malmö, arbetade fortfarande kvar på Rosengård och tog med stor entusiasm sig an en ny säsong med Pantern. Han var inte bara en bra tränare utan hjälpte även till med att skaffa förstärkningar på alla plan.

Han tipsade oss framförallt om Olle Lindell som kommit i otakt med Malmö IF där han fungerat som både ledare och speaker. Vi var på jakt efter en ny ordförande och Olle föreföll vara just den mannen vi sökte. Vid våra inledande sonderingar var han klart positivt inställd men ville ändå avvakta en tid för att bilda sig en uppfattning om Pantern innan han bestämde sig.

Under våren beslöt styrelsen att vi skulle förbättra vår ekonomi genom att sälja ett åla-lotteri på Sjöbo marknad den 19-20 juli. Tillstånd anskaffades och vinsterna inköptes hos en fiskhandlare i Veberöd. Jan Olsson och Lennart Nilsson fick uppdraget att ansvara för lottförsäljningen.

På grund av ett uselt väder under marknadsdagen blev utfallet magert och framåt kvällen var fortfarande halva lotteriet osålt.

Säljarna hade under dagen blivit blöta såväl utom- som inombords och de överblivna ålarna ägnades under några timmar alltför lite omtanke.

Att de mått illa av den behandlingen syntes tydligt några dagar senare när de blev presenterade för styrelsen. De torkades omsorgsfullt av och sedan några modiga ledamöter provsmakat utan att känna någon bismak beslöt vi att försiktigt sälja lotteriet vidare.

Med försiktigt avsåg vi försäljning till anhöriga och bekanta samt till arbetskamrater.

Vi lyckades sälja en del och vinnarna, som i efterhand noga intervjuades om hur ålen smakat, var nöjda.

Men efter en vecka, när objekten till och med hade börjat bli grönfläckiga, skickades Bengt Lindberg med dem till Hälsovårdsnämnden för att få ett utlåtande om deras status.

När man där lade vårt 6,5 kilopaketer på bordet ryggade man förskräckt tillbaka i tron att det var några grön Mamba han hade med sig.

När Bengt förklarade att det var ål som var avsedd att ätas skrev man raskt ut ett protokoll där det stod – "otjänlig som föda på grund av förskämning" - och kastade dem. Enligt Bengts version till oss, direkt efter besöket, hade de till och med antytt att han kommit dit för att driva gäck med dem.

Men det var Bengts version.

Efter denna historia i bästa "Piratenstil" beslöt styrelsen att Pantern aldrig mer skulle ordna något åla-lotteri.



Roger Norberg



Lars Rasmusson och Kjell Olofsson vid bordtennisbordet i klubblokalen på Kronetorpsgatan.

forts. från sidan 1

Eftersom Pantern i december skulle få tillgång till en nyrenoverad ishall började vi jaga en klubblokal lite närmare vår bana. Men fortfarande hade vi kvar verksamheten på Kronetorpsgatan. Vi fick tilldelat oss isträningstider under måndag 21-22 och onsdag 17-20 till vår verksamhet och sökte dessutom ett materialrum på Kirseberg.

I samband med att Svenska Ishockeyförbundet fyllde 50 år blev vi tilldelade en målvaktsutrustning bestående av benskydd, handskar, bröst- och armbågsskydd. Ett par benskydd kostade 470 kronor, en målvaktsklubba 80, skridskor 320 och handskar 80 medan den nya populära klubban, Victoriaville, gick på 19 kronor.

De flesta av våra aktiva finansierade sina inköp genom att sälja 21-lotter.

Tre spelare lämnade inför säsongen. Roger Gall flyttade till Västervik, Kent Granath provade i Mif och Bengt Mattsson valda att spela för Pandora vilket löstes genom en form av låneavtal.

Serien utökades till 12 lag och truppen behövde breddas. Lillis hade många kontakter och då några spelare kom utan att ha spelat föregående säsong gick värvningarna ganska lätt.

Jörn Holgersson (Kiviksgården), Jan Jönsson (Lejonet) och målvakten Lennart Hultgren (MFF/MIF) var sådana exempel liksom vår tidigare back Fred Olsson. Två andra tidigare pantrar som kom tillbaka var Staffan Ericsson och Bengt-Åke Svensson båda från Kulladal.

Kristian Jönsson, slitstark back från Sundet och Tommy "Masken" Andersson från MIF samt Tommy "TC" Carlsson från Västervik fullbordade listan.

Tommy Carlsson var en mycket stor förstärkning som genom sin skridskoskicklighet lätt hade platsat i en högre division men efter att ha idogt bearbetats av Lillis och Olle Lindell knöts han till Pantern.

Några matcher in på höstsäsongen dök även Jan Hillesö upp. Han hade haft oturen att bryta benet föregående säsong i Skäret men var nu sugen på en come-back. Eftersom han inte kunnat träna skridskoåkning under en lång tid hade han stått på en platta och övat skotteknik och på köpet erhållit ett mycket bra dragskott.

På ungdomssidan kunde vi glädjas åt att tidigare seniortränaren Gösta Johansson kom tillbaka från sitt Danmarksengagemang och tog hand om våra Äldre pojkar tillsammans med Ingemar Jonsson som efter att ha genomgått 2-stegsutbildning och Ungdomsledarkurs nu var etablerad topptränare på ungdomsnivå.

Olle Lindell började göra sina avtryck i vår verksamhet och kunde inför höststarten presentera en sponsor Sydexpo som innebar att Pantern i fortsättningen skulle få spela i nya fräcka tröjor med lite NHL-stuk.

Vi började även planeringen av en träningsresa till Berlin där den förre MFF-ledaren Harry Richter var kontaktman.

Säsongen 1973/74 inleddes redan den 2:e september med en match i Bröndbys ishall mot Rödoovre som vi vann med 4-3. Notabelt från den matchen var att endast 4 sekunder efter att Heikki Karvinen gjort sitt och Panterns andra mål i mitten av den andra perioden ökade Benny Johansson på vår ledning till 3-0. Ett Panternrekord som fortfarande gäller.

Efter 3-3 mot Skånes TV-pucklag och 6-4 mot MIF:s juniorer blev det även seger i returen mot Rödoovre i Limhamn med 5-2.

Torsdagen den 11 oktober klockan 17.30 startade vi resan mot Berlin. Vi hade hyrt en lite mindre buss och Lillis och Olle lyckades övertala Harry Engström till att bli vår chaufför vilket visade sig vara ett lyckodrag. Förutom att han var en lugn och duktig förare med busskort hade han den pondus och erfarenhet som vi övriga saknade.

Vi embarkerade färjan i Trelleborg 18.20 och var framme i Sassnitz 23.10 där diverse tullformaliteter vidtog. Uniformerade och beväpnade tullare klev ombord i bussen och började samla in pass och transitvisum. Det blev allmän oro i bussen när det visade sig att Tommy Carlssons handlingar saknades. Tullarna lämnade för en stund bussen och vi undrade förstås vad som skulle hända med slarvern TC.

Men när de kom tillbaka efter en stund hade 24 pass oförklarligt åter igen blivit 25. Ingen fattade någonting men allt var tydligen under kontroll och vi kunde startata den nattliga färden genom dåvarande Östtyskland och var framme vid Checkpoint Charlie strax efter 05.00. Det var en disig och grå morgon där vi genom bussfönstret kunde kostatera hur östberlinarna redan stod väntande i långa köer för att kunna köpa bröd och mjölk till morgonmålet.

Vi möttes av värdfolkets representant Bodo Zeiske vid krogen Zum alten Zeppelin och han lotsade oss direkt till vår förläggning som var ingen mindre än Berlins Olympiastadion.

Efter några timmars välbehövlig vila var det dags för ett träningspass och därefter lunch innan vi

forts. från sidan 2

återvände till Olympiastadion och laddade för vår kvällsmatch mot Eishockey Club Berlin, som var ett lag i Oberligan, vilket var Tysklands näst högsta serie och motsvarade vår division 2.

Pantern spelade ju i division 3 men trots nivåskillnaden vann vi matchen med övertygande 9-2.

Arenan vi spelade i hade tak men inga väggar så det var ganska kyligt för oss som tittade på men i en kiosk såldes det värmande drycker i små-flaskor som dessutom var billiga i inköp. Men det var säkert en lönsam inkomstkälla för EHC Berlin.

Efter matchen blev vi bjudna på bankett. På en typiskt tysk restaurang blev vi serverade stora Schnitzelportioner, gott om öl och glad musik. En mycket trevlig kväll tyckte alla.

När vi kom tillbaka till förläggningen var där väldigt kyligt på grund av att man höll på med en omläggning av värmesystemet. De filter som fanns räckte bara till dem som kom hem först så det var inte nådigt för de nattraamlare som anlände framåt morgonen. Fast å andra sidan hade de ju inte så många timmar kvar att sova då det var tidig väckning och träning.



Tommy Carlsson i förläggningen med de omtalade filtarna.

Först efter träningen serverades frukosten och sedan blev det en rundtur i Berlin där det fortfarande fanns sönderbombade byggnader, bl.a. en kyrka, kvar efter andra världskriget. Vi gjorde även ett besök vid Berlinmuren som vi tidigare kunnat se delar av från färjan. Även när vi efter rundturen fick några timmar ledigt för shopping upplevde vi kontrasterna bland annat vid besöket

på ett stort varuhus i sex våningar där vi med vår, på den tiden ytterst förmånliga valuta, kunde göra billiga inköp av presenter och annat. På översta våningen fanns det även provsmakning och försäljning av starka drycker.

Med hänsyn till ovanstående program var det nog inte så konstigt att vi förlorade returmatchen med 3-2. Direkt efter matchen blev det ny bankett. Jag och några andra fick åka till denna med Harry Richter. I sin Mercedes bjöd den förre stridsflygaren oss på en hissade bilfärd genom en del av Berlin som jag aldrig kommer att glömma. Troligen för att lugna våra nerver öppnade han plötsligt handskfacket där det fanns fullt av små miniflaskor som han frikostigt bjöd på. Om jag inte minns fel drack han även någon själv.



Stefan Rouhiainen och Benny Wahlgren. I bakgrunden Heikki Karvinen, Lars Gullstrand, Anders "Lillis" Hanson och Benny Johansson.

Det var ett ganska tröttkört gäng som strax efter 9 på söndagsmorgonen klev på bussen för hemfärd.

Den östtyska polisen visade oss ganska närstående intresse under vår hemfärd och vid ett tillfälle blev vi stoppade för kontroll av papper och genomgång av bussen.

Efter ett stopp på ett rastställe upptäckte Olle Lindell plötsligt att han hade glömt kvar sin överrock. Vi hade hunnit en bit på väg och kunde inte vända då tiden var knapp och troligen var rocken vid det laget borta. Den lycklige "upphittaren" hade gjort ett fynd då det var en kvalitetsrock av senaste snitt. Men den glade gamängen Olle tog förlusten med jämnmod.

forts. från sidan 3

Vid ankomsten till Trelleborg fick vi gå genom tullen medan Harry med säker hand styrde bussen av färjan. Allt gick bra, tyckte vi, men Harry var tvärilsk när vi åter embarkerade på bussen och berättade upprört att bromsarna vid avfarten praktiskt taget hade slutat att fungera. Det blev en mycket långsam och försiktig hemfärd och dagen efter läxade den gode Harry upp uthyrningsfirman så kapitalt att de praktiskt taget bjöd på hela hyresbeloppet.

Genom att vi dessutom fått ett ekonomiskt bidrag till resan från Landessport-Bund Berlin och av EHC Berlin bjudits på mat och logi samt att resedeltagarna bidragit med 175 kronor per person gick faktiskt träningsturnén med en smärre vinst.

Serien inleddes med tre raka förluster mot Åstorp, Lund och Skäret innan vi kunde bärga våra första poäng mot Lerjevallen med 4-3. Med Roger Norberg borta på TV-puckupdrag förlorade vi även mot Osby med 8-10 och, i den första matchen under tak på Östra Konstisbanan, mot Jonstorp 2-4. Att Roger sen kom tillbaka hjälpte föga mot Glimåkra som med hjälp av förre Djurgårdspelaren Sune Wretling (2 mål) och Ingemar Erlandsson (2 mål) körde över oss med 9-3. Samtliga våra mål gjordes för övrigt av Jörn Holgersson.

Seger med 5-2 mot Kristianstad och 5-5 mot Kulladal samt förlust mot Lejonet avslutade vårt seriespel 1973.



Bengt Larsson och Tommy "TC" Carlsson

Roger Norberg fick under hösten vara med om Skånes hittills största framgång i TV-pucken när

laget, efter att ha vunnit sin pool, kom till finalspel där man dock förlorade två matcher och slutade på fjärde plats.

En kvartett ungdomar som lovade mycket inför Panterns framtid var 17-årige Gianni Filipinni med 3 matcher samt de tre sextonåringarna Roger Norberg med 12, Stefan Rouhiainen 6 och Benny Wahlgren 2.



Stefan Rouhiainen och Gianni Filipinni m. fl.

Med i Berlintruppen var även det 15-åriga backlöftet Bengt Larsson. Och i juniortruppen fanns flera som klappade på seniortruppens port som Mikael Sander, Bengt Glans, Christer "Myran" Johansson, Bengt Haglund och Tony Eiman. Sander och Glans var emellertid minst lika lovande i fotboll och valde ganska snart den karriären.

Grunden för att så många lovande spelare fanns hade lagts av Lars Rasmusson/ Ulf Adelstam och förädlats av duktiga tränare som Ingemar Jonsson och Gösta Johansson som tog väl hand om talangerna även om vår istid var ytterst begränsad och inte alls i nivå som exempelvis Mif och Skäret.

Och längs upp i pyramiden fanns Anders "Lillis" Hanson som var en sällsynt tränarbegåvning och inte ett dugg rädd för att ta med unga talanger i truppen. Men han var mycket krävande så det gällde för dem att visa upp rätt inställning för att få chansen.

Föreningen kunde vid årsskiftet räkna in 104 medlemmar varav 89 var mellan 12-25 år. Antalet redovisade aktiviteter var 50 sammankomster.

forts. från sidan 4

Ekonomiskt var det ett kärvt år. Vi inledde året med ett underskott på 3.719 vilket under året växte till minus 6.019 kronor.

Vid vårt årsmöte den 20 mars 1974 valdes följande styrelse för säsongen 1974/1975.

Ordförande: **Jan Olof "Olle" Lindell**

V. Ordförande: **Jan Olsson**

Sekreterare: **Kent Nilsson**

Kassör : **Kjell-Erik Olofsson**

Ledamot: **Lennart Nilsson**

Lars Gullstrand och **Per-Håkan Lundgren** (spelarrepresentant) som suppleanter.

Vi hade fortfarande kvar vår klubblokal på Kronetorpsgatan där vi hade öppet hus för medlemmar under vardagskvällarna. Bordtennis-sektionens tävlingsverksamhet var nerlagd men Lars Rasmusson och Kjell Olofsson fungerade som träningsledare.

Under säsongen redovisade vi 179 aktiviteter vilket placerade oss på 162:a plats i Malmö enligt UCO :s statistik. I jämförelse hade ledande Heleneholms IF redovisat 4117.

MISO, Malmö Idrottsföreningars Samarbetsorganisation bildades vid ett allmänt möte i Bagersalen den 16/10 1974.

Tre ishallar invigdes under året i Trelleborg, Helsingborg och Malmö. Dessutom fick Östra isbanan och Lund status som ishall efter överbyggnader.

I samband med invigningen av Trelleborgs ishall söndagen den 17 februari medverkade Roger Norberg som målvakt i Skånes TV-pucklag i en match mot gamla TRE KRONOR.

I träningsläger för TV-pucksaktuella i Tyringe deltog från Pantern de tre spelarna Bengt Larsson, Anders Ljungström och Lars-Gunnar Moström. Föreningen arrangerade, i samarbete med Malmö Stads Fritidsnämnd, under sportlovet Kul-i- fem-hockey med Tommy Carlsson som ansvarig tävlingsledare.

Seniorlaget hamnade slutligen på 10:e plats i division 3 med målskillnad 83-117 och 12 poäng och undgick med klar marginal att degraderas till div.4. Serien vanns av Lejonet före Glimåkra

medan Lerjevallen och Kristianstad flyttades ner. Tre segrar togs under våren mot Kristianstad 7-1, Osby 5-3 och Skäret 6-3 alla på hemmais. Träningen på is avslutades 21 mars och fortsatte sedan 2 gånger i veckan nere vid isbanan under måndagar och onsdagar i maj-juni med omväxlande löpning, volleyboll, basketboll och fotboll samt skotträning för målvakterna. Endast sex spelare mötte upp vid den första träningen trots att sjutton i förväg hade meddelat att de ville delta.

Mest matcher under säsongen spelade Putte Lundgren, Heikki Karvinen, Benny Johansson och Lars Gullstrand 28 matcher närmast följda av Anders Nilsson och Roger Norberg med 23. Överlägsna toppskyttar var Putte Lundgren, 24 mål och Benny Johansson med 20. Närmast dessa följde Jörn Holgersson med 14 och Paul Bjurehag med 11.

Vårt juniorlag kom näst sist i div. 2. Ledare var Göran Andersson, Kristian Jönsson och Sven Silow. Benny Wahlgren, Bengt Larsson, Christer Johansson och Lars-Gunnar Moström gjorde flest matcher. Toppskyttar var Benny Wahlgren och Gianni Filippini.

Gemensamma tränare för både Äldre och yngre pojkar var Gösta Johansson och Ingemar Jonsson.

AP kom tvåa i div. 2 södra en poäng efter IK Pandora från Ystad och BP hamnade trea i div.2 västra. Flitigast medverkade bland äldre var Anders Ljungström, Anders Sjögren, Lars-Gunnar Moström, Stefan Rouhainen, Bengt Glans, Bengt Larsson, Christer Johansson, Bertil Haglund, Ronny Fyhr och Benny Wahlgren.

Bland de yngre hittar man namn som målvakten Mikael Lövgren samt Göran Dyberg, Peter Thysell, Bertil Guldstrand och Peter Molin. Spelare som samtidigt deltog i både AP- och Knattelagen.

Knattarna som blev näst sist i södra gruppen tränades av Ingemar Jonsson och Christer Glenning. Här var Klas Thornkvist, Gerry Ihlefjord, Bengt Hansson, Heikki Partanen, Sven Hansson och Anders Magnusson de mesta spelarna utöver ovanstående femklöver.

Hockeyskolan leddes av Lars Rasmusson, Tomas Andersson och Bengt Larsson med Åke Ström och Daisy Carlsson som administratörer.

forts. från sidan 5

Malmö vann div. 2 södra B före Nybro och gick till kval där man tyvärr inte räckte till.

Inför säsongen 1974-75 aviserade Roger Norberg en övergång till Malmö IF och Heikki Karvinen att han flyttade sina bopålar till Köpenhamn där han tänkte spela i Rödoovre.

Tommy Carlsson fick ett bra anbud av västtyska Ver Selb som han tackade ja till. Vi lånade ut honom utan ersättning och som tack inbjöds vårt juniorlag att delta i en turnering mellan jul och nyår. Selb är en industristad som ligger i Bayern nära den tjeckiska gränsen.

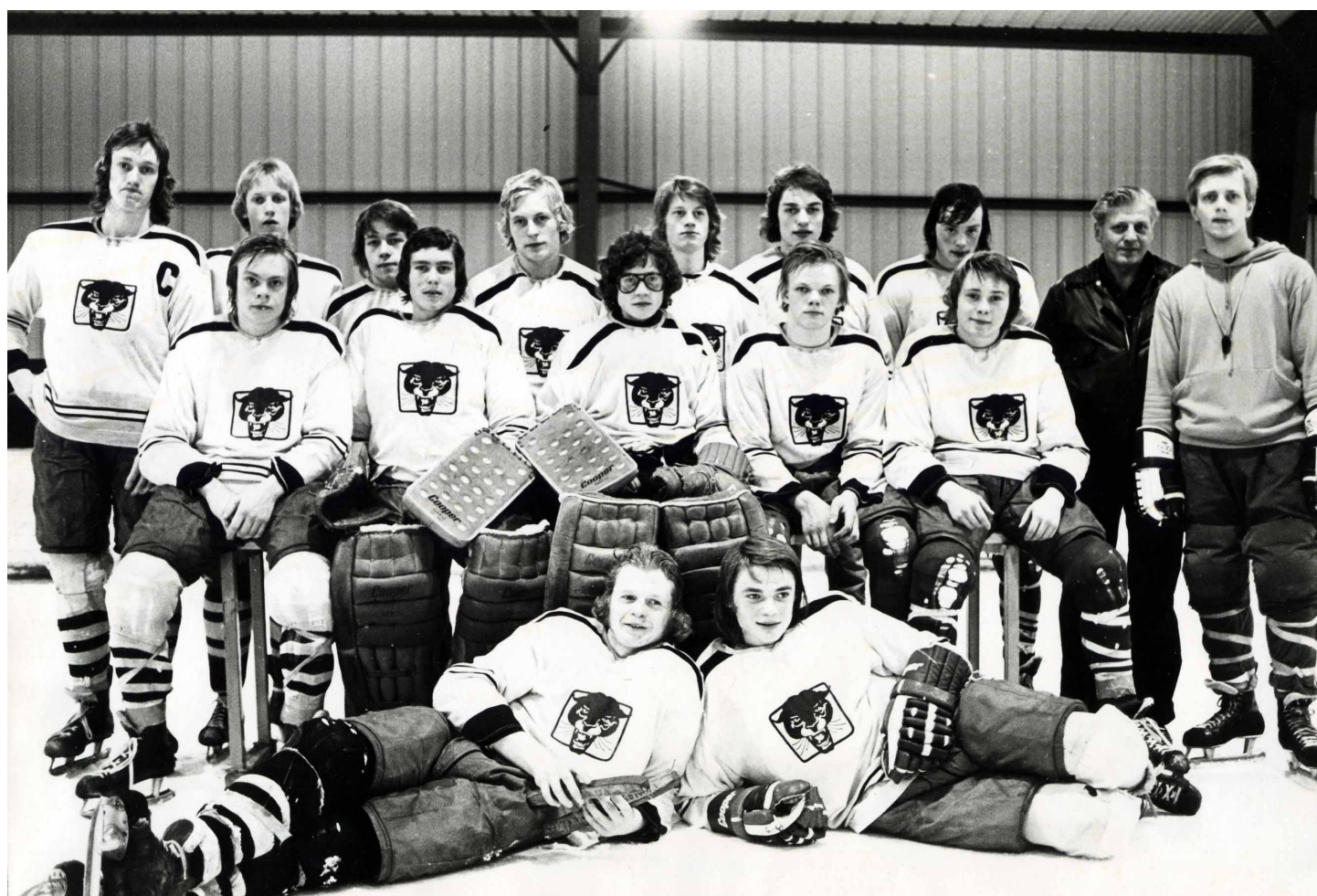
Peter Carlsson tog ett sabbatsår på grund av militärtjänst och Leif Blomberg gick över till Lunds IS.

Svenska Ishockeyförbundet beslöt vid ett extra årsmöte att till säsongen 1975-76 skapa en Elitserie med 10 lag deltagande lag där de två sista flyttas ner till division 1. "Ettan" kommer samtidigt att bestå av sammanlagt 48 lag, uppdelade i fyra grupper med 12 i varje.

Malmö if:s hockeybas Rickard Fagerlund lämnade Malmö och flyttade till Södertälje på grund av att han erhållit arbete inom Svenska Wolswagen.

Hans efterträdare på posten blev, efter viss turbulens, Lennart Lundberg.

Samtliga bilder från Berlinresan tillhör Benny Wahlgren. Övriga bilder tillhör Lars Rasmusson.



Panterns Juniorlag med bl. a. Bengt Larsson, Ronny Fyrh, Sven Silow, Kristian Jönsson, Ulf Möller, Lars-Gunnar Moström, Heikki Partanen, Benny Wahlgren, Christer Johansson



19 59

IDROTTSKLUBBEN PANTERN